

Arrest

nr. 163 629 van 8 maart 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X - X
in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordigers van hun minderjarige zoon
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, die verklaren van Bulgaarse nationaliteit te zijn, op 4 juli 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 9 mei 2012 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 juli 2012 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 11 december 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. MONDEN, die loco advocaat L. DENYS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

DM diende op 22 maart 2012 een aanvraag gezinshereniging in bij de Belgische Ambassade te Moskou (Rusland) om zich bij zijn vader, de heer GT, in België te voegen. Op 9 mei 2012 neemt de verwerende partij de bestreden weigeringsbeslissing:

“Commentaar:

Betrokkene kan zich niet beroepen op de bepalingen van artikel 40bis van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gewijzigd door de wet van 08/07/2011, in werking getreden op 22/09/2011;

Overwegende dat MD, geboren op (...)1994, van Russische nationaliteit, een visumaanvraag heeft ingediend om zijn veronderstelde vader, TG, geboren op (...)1966, van Bulgaarse nationaliteit, in België te vervoegen.

Overwegende dat ter staving van de visumaanvraag een geboorteakte werd voorgelegd waaruit blijkt dat de vader van MD, de heer KG, van Turkse nationaliteit, zou zijn.

Overwegende dat er eveneens een attest werd voorgelegd, opgemaakt door het Turkse Consulaat in Brussel, waarin gesteld wordt dat de heer GK en de heer GT één en dezelfde persoon zou zijn.

Overwegende dat er flagrante verschillen bestaan tussen deze beide personen.

Overwegende daarenboven dat het attest werd opgemaakt door het Turkse consulaat te Brussel, terwijl de heer TG volgens het administratieve dossier de Bulgaarse nationaliteit zou hebben.

Overwegende dat het onvoldoende bewezen wordt geacht dat de heer GK en de heer GT wel degelijk één en dezelfde persoon zijn omwille van deze flagrante verschillen en de tegenstrijdige nationaliteiten.

Overwegende dat dit tevens implicaties heeft op de visumaanvraag gezien de verwantschap tussen betrokkenen op deze manier niet bewezen kan worden.

Het visum wordt derhalve geweigerd. “

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In de synthesesamenvatting doet verzoeker gelden:

“ENIG MIDDEL

Afgeleid uit de schending van artikel 40bis, § 2, 3° van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

Doordat tegenpartij zijn weigeringsbeslissing steunt op de afwezigheid van bewijs van de afstammingsband tussen verzoeker en zijn vader, de heer GT.

Terwijl verzoekers' geboorteakte de heer GK als zijn vader aanduidt. De heer GK en de heer GT zijn eenzelfde persoon, geboren op (...)1966 te Targovishte (Bulgarije). De vader van verzoeker heeft zowel de Bulgaarse als de Turkse nationaliteit. De heer GT is geboren te Targovishte (Bulgarije), en zodoende bezit hij de Bulgaarse nationaliteit, hoewel hij tot de Turkse etnische minderheid behoort (stuk 3). In 1988 vluchtte de heer GT, samen met honderdduizenden Turkse Bulgaren, ten gevolge van grootscheepse intimidatietechnieken in Bulgarije (o.a. de verplichting om een Slavische naam te dragen), naar Turkije (stuk 4). In Turkije is de heer GT gekend onder de naam GK, geboren op (...)1966 te Targovishte (Bulgarije) (stuk 5). Dat het eenzelfde persoon betreft wordt bevestigd door het Turkse Consulaat te Brussel in het attest dd. 22.11.2011 dat aan de visumaanvraag van verzoeker werd gevoegd (stuk 6). Tegenpartij stelt onterecht dat er “flagrante verschillen” zijn tussen beide identiteiten van verzoekers' vader, hoewel de geboortedatum (...)1966) en de geboorteplaats (Targovishte – Bulgarije), integendeel, net overeenstemmen, en bijgevolg bevestigen dat het om eenzelfde persoon gaat. Tegenpartij twijfelt onterecht aan het feit dat de vader van verzoeker ook de Turkse nationaliteit heeft, vermits het Turks Consulaat een attest opmaakt, en dit consulaat alleen bevoegd is voor personen met de Turkse nationaliteit, staat de Turkse nationaliteit van verzoekers' vader vast, en bijgevolg ook de inhoud van het attest. Tegenpartij is niet redelijk wanneer zij stelt dat de afstammingsband tussen verzoeker en zijn vader niet vaststaat omwille van “flagrante verschillen” en “de tegenstrijdige nationaliteit. Verzoekers' vader heeft zowel de Bulgaarse, als de Turkse nationaliteit.

Bipatridie is algemeen gekend fenomeen, dat tegenpartij niet onbekend kan zijn. Dat verzoekers' vader in België enkel gekend is onder zijn Bulgaarse identiteit, zijnde de heer GT, is logisch, aangezien hij op grond van zijn Bulgaarse nationaliteit het recht op verblijf in België heeft verkregen, wat een voordeliger statuut oplevert (als Unieburger) dan indien hij zich zou hebben beroepen op zijn Turkse nationaliteit. Verzoeker heeft zijn afstammingsband met de heer GT afdoende bewezen door aan de verblijfsaanvraag zijn geboorteakte te voegen alsook het attest van het Turkse Consulaat te Brussel, dat bewijst dat de heer GT, van Bulgaarse nationaliteit, en de heer GK, van Turkse nationaliteit, eenzelfde persoon betreffen. Aldus heeft het kind wel degelijk recht op verblijf op grond van artikel 40bis

Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing schendt artikel 40bis Vreemdelingenwet, de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

III. REPLIEK OP DE NOTA VAN VERWERENDE PARTIJ

Verzoeker kan slechts vaststellen dat verwerende partij zich ermee vergenoegt om de motivering van de bestreden beslissing te parafraseren, zonder in enige mate te antwoorden op het middel, o.m. aangaande het feit dat de vader van verzoeker de dubbele nationaliteit heeft. Overigens beweert verwerende partij ten onrechte dat verzoeker schending van de formele motiveringsplicht heeft ingeroepen, daar waar in werkelijkheid de schending van de materiële motiveringsplicht werd ingeroepen.”

2.2. Met verzoeker kan worden vastgesteld dat de verwerende partij er in de nota ten onrechte van uitgaat dat verzoeker de schending van de formele motiveringsplicht heeft ingeroepen. Verzoeker heeft uitdrukkelijk de schending van de materiële motiveringsplicht opgeworpen. Voorts komt de verwerende partij in de nota niet verder dan een herhaling van de motieven van de bestreden beslissing:

“In de bestreden beslissing wordt vermeld dat de afstammingsband tussen MD en zijn veronderstelde vader niet vaststaat. Dit omdat de gezinshereniging werd aangevraagd met de heer TG van Bulgaarse nationaliteit. Uit de geboorteakte die bij de visumaanvraag werd voorgelegd blijkt echter dat de vader van verzoeker de heer KG, van Turkse nationaliteit, zou zijn. Bijgevolg besloot de Dienst Vreemdelingenzaken dat de verwantschap tussen de betrokkenen op deze manier niet kon worden bewezen. Gezien de verwantschap tussen beide betrokkenen niet bewezen wordt geacht, kan geen beroep gedaan worden op de procedure van gezinshereniging zoals bepaald in artikel 40 bis, §2, 3° van de Vreemdelingenwet. Bovendien verduidelijkt de verwerende partij dat het attest van het Turkse consulaat te Brussel in casu de twijfels omtrent de identiteit niet kan weerleggen gezien het attest uitgaat van het Turkse consulaat te Brussel, daar waar de gezinshereniging werd aangevraagd met als referentiepersoon de heer GT, van Bulgaarse nationaliteit. De verzoekende partij stelt dat de heer GT eveneens de Turkse nationaliteit heeft, doch bewijst dit geenszins. Bijgevolg diende de Dienst Vreemdelingenzaken vast te stellen dat de band van verwantschap niet bewezen werd.”

2.3. Verzoeker betoogt dat zijn vader zowel de Bulgaarse als de Turkse nationaliteit heeft en recht heeft op verblijf in België van onbepaalde duur als burger van de Unie, op grond van zijn Bulgaarse nationaliteit. Hij is in het bezit van een E+ kaart.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen. Bij de beoordeling van de naleving van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn oordeel omtrent de feiten in de plaats te stellen van het oordeel van de administratieve overheid. Hij is enkel bevoegd om desgevraagd na te gaan of de administratieve overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij de mogelijkheid dat de vader van verzoeker een dubbele nationaliteit zou kunnen hebben niet in overweging heeft genomen. De verwerende partij betwist niet dat de vader van verzoeker de Bulgaarse nationaliteit heeft, aangezien hem een E-kaart werd afgeleverd met vermelding van deze nationaliteit.

De verwerende partij concludeert dat de verwantschap niet bewezen kan worden enerzijds door de “flagrante verschillen” en anderzijds door het attest van het Turkse consulaat niet te aanvaarden.

Wat betreft de zogenaamde “flagrante verschillen” dient te worden vastgesteld dat deze niet zo overduidelijk zijn als de verwerende partij doet uitschijnen, aangezien er wordt niet getwijfeld aan het feit dat verzoekers vader, of in ieder geval de persoon of personen waarover het gaat in de bestreden beslissing, geboren is op (...) 1966 te Targovishte in Bulgarije. Voorts wordt in de bestreden beslissing geen rekening gehouden met de eventuele echtheid van de neergelegde geboorteakte: de geboorteakte wordt door de verwerende partij niet beoordeeld op zijn authenticiteit. Tot slot wordt in de bestreden beslissing nergens verduidelijkt waarom het attest van het Turkse consulaat niet minstens zou kunnen worden geaccepteerd als begin van bewijs van de dubbele nationaliteit van verzoekers vader.

Gelet op voorgaande maakt verzoeker een schending van de materiële motiveringsplicht aannemelijk.

Het middel is gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 9 mei 2012 tot weigering van de afgifte van een visum wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht maart tweeduizend zestien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC